

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جنگ انفو* - منتشر شده در یونگه ولت
برگردان و تنظیم از: سیما صابر و یادداشت پورتال
۱۸ جولای ۲۰۲۱

روی پاهای خود بایستیم

امسال صدمین سالگرد تأسیس حزب کمونیست چین است.

چگونه حزب در عرض ۲۸ سال انقلاب دموکراتیک نوین – انتقال تاریخی از تأسیس حزب کمونیست چین در ۱۹۲۱ تا تأسیس جمهوری خلق در ۱۹۴۹ – قدرت را به دست گرفت؟

چگونه چین توانست در عرض ۷۲ سال ساختن ساختمان سوسیالیسم، به دومین کشور قدرتمند جهان تبدیل شود؟ نکته اصلی در اینجا این می‌باشد که رهبری حزب در طول تاریخ خود هر نوع دگماتیسم چه از جناح راست و چه از جناح چپ را در نهایت رد کرده و به اصل اساسی استقلال – به معنای استقلال خارجی و توسعه داخلی کشور – پایبند ماند.

موفقیت های تضمین شده:

هنگامی که مائو تسه تونگ در سال ۱۹۳۶ در مصاحبه‌ای با روزنامه نگار امریکائی ادگار اسنو به مصاحبه نشسته بود همواره تأکید می کرد که استقلال و اعتماد به نفس تضمین‌های اساسی موفقیت انقلاب چین‌اند. وقتی که از انقلابیون و مردم چین درخواست شد که تولید خود را گسترش دهند و بر خودکفائی تکیه کنند و به خود اعتماد کنند تا بتوانند تغذیه مناسب داشته باشند و لباس های خوب به تن کنند، ارتش آزادیبخش به این درخواست حزب

کمونیست، چنین عکس‌العملی نشان داد، آنها به جای آن که از کشاورزان بخواهند تا برای تأمین آذوقه لازم برای ارتش محصولات زمین‌های کشاورزی خود را در اختیار آنان قرار دهند، ارتش آزادی بخش دست به کار شد و در زمین‌های زراعی به کشت و کار پرداخت و آذوقه خود را با اتکاء به نیروی خود تأمین کرد، به این ترتیب آنها با این راهکار به این سنت که کشاورزان می‌بایستی با دسترنج محصولات خود نیاز شبه‌نظامیان کمونیست را تأمین کنند پایان داد و خودکفای شد.

در جنوری ۱۹۴۵ مائو تسه تونگ در سخنرانی تحت عنوان «ما باید فرا بگیریم که چگونه بتوانیم اقتصادی کار کنیم» استدلال کرد که «می‌توان به امید کمک خارجی نشست اما نباید به کمک خارجی وابسته بود».

ما باید به تلاش خود، به قدرت خلاقیت کل ارتش و همه مردم اعتماد کنیم. «پس از پیروزی در جنگ علیه حمله امپریالیست‌های جاپانی و بعداً علیه مرتجعان چانکایشک مورد حمایت امپریالیسم امریکا، حزب کمونیست چین مانع میوه چینی کومینتانگ شد و اجازه نداد که مرتجعان ثمره انقلاب چین را بالا بکشد.

مائو: اساس سیاست ما چیست؟

اتکاء به قدرت خودمان را اتکای به خود می‌نامیم.

ما تنها نیستیم.

همه کشورها و مردمان جهان که با امپریالیسم مخالف هستند دوستان ما هستند.

با این حال، ما بر استقلالمان تأکید داریم و می‌توانیم با قدرت سازماندهی خود، همه مرتجعان چینی و خارجی را شکست دهیم».

مائو تسه تونگ حتی در دوره ساخت جمهوری خلق نیز به این مسیر پایبند بود.

در کمتر از ۳۰ سال، چین فرایند اقتصادی دشوار صنعتی سازی را به اتمام رساند، روندی که دوصد یا سیصد سال در کشورهای غربی به طول انجامید.

مائو در «درباره ده رابطه مهم» درمورد رابطه استقلال و فراگیری و استفاده از تجارب خارجی به بحث نشسته است: «سیاست ما این است که از نقاط قوت همه ملت‌ها و کشورها درس بگیریم و همه چیزهایی را که از نظر سیاسی، اقتصادی، علمی واقعاً خوب است بیاموزیم و همچنین در عرصه‌های فن‌آوری و در ادبیات و هنر. اما ما باید با نگاه تحلیلی و انتقادی یاد بگیریم، نه کورکورانه و نباید همه چیز را بی‌رویه بپیچیم. البته ما نباید نارسائی‌ها و ضعف‌های آنها را بپذیریم».

وی به صراحت گفت که «استقلال به عنوان اصلی‌ترین اصل، که با پیگیری کمک‌های خارجی تکمیل می‌شود» خط اصلی ساخت سوسیالیسم در چین است.

وی به صراحت تأکید کرد که «استقلال اصلی‌ترین و مهم‌ترین اصل است، پیگیری کمک‌های خارجی و به کار گرفتن آن‌ها تنها می‌تواند نقش تکمیل‌کننده را در مسیر ساختمان سوسیالیسم چین بازی کند»

بعداً دنگ سیائوپینگ** نیز این هدف را در زمینه توسعه اقتصادی دنبال کرد. این بدان معناست که چین ضمن واردات فناوری پیشرفته از خارج، به دنبال توسعه مستقل اقتصاد سوسیالیستی هم بود. دنگ خاطرنشان کرد که چین باید به شرایط خود توجه و بر اساس آنها عمل کند و به قدرت مردم چین تکیه کند.

در گزارش «برخورد صحیح با برخی از روابط مهم در طی مدرنیزاسیون سوسیالیستی»، جیانگ زی‌مین (دبیرکل حزب کمونیست از ۱۹۸۹ تا ۲۰۰۲) گفت: ما، کمونیست‌های چینی، بر اساس اصل اتکاء به خود دست به گشودن کشور به سوی جهان می‌زنیم. او در ادامه اظهاراتش تأکید کرد که «گشودن بیشتر کشور بر اساس استقلال سیاستی باید

صورت گیرد، سیاستی که ما باید به آن مدت طولانی پایبند باشیم» وقتی فناوری های پیشرفته ای را معرفی می کنیم ، باید این فناوری را با نوآوری های خود ترکیب کنیم تا از طریق فناوری پیشرفته داخلی مزایایی برای کشور کسب کنیم. هنگام استفاده از سرمایه خارجی ، باید مراقب انباشت سرمایه در کشور خود نیز باشیم. هو جینتاو (دبیر کل حزب کمونیست بین سالهای ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۲) نیز در سخنرانی خود در جلسه سی امین سالگرد اصلاحات و برنامه سیاسی گشایش اقتصادی در سال ۲۰۰۸ بر اهمیت استقلال تأکید کرد: «در یک کشور سوسیالیستی بزرگ ، در حال توسعه ما همیشه باید استقلال و اتکاء بر خود را به عنوان نقطه اساسی پیشرفت خود در نظر بگیریم. «مردم چین باید حاکمیت و امنیت ملی را حفظ کرده و در برابر هرگونه دخالت نیروهای خارجی در امور داخلی چین قاطعانه از خود دفاع کنند.

روی پاهای خود بایستیم.

از زمان برگزاری هجدهمین کنگره حزب کمونیست چین در سال ۲۰۱۲ ، با جهانی شدن یک جانبه گرایانه و شدتگیری حمایت از گرایش های گسترده ای به جهانی سازی اقتصادی چین با مشکلات جدیدی دست به گریبان شد. اما از سوی دیگر ، به لطف تعمیق سیاست اصلاحات و سیاست گشایش ، تعداد زیادی از امکانات نوآورانه فنی – دولتی در جمهوری خلق به بهره برداری رسید. اتمام موفقیت آمیز پروژه های بزرگ مانند فرود سفینه در کره ماه ، سیستم نوابری ماهواره ای بایدو و افتتاح پل هانگ کانگ – زو هو های – ماکائو توسعه فناوری با کیفیت بالا در چین را تسریع کرده است.

استقلال برای دستیابی به کنترل بر فن آوری های اصلی مهم همچنان ضروری است. با این حال ، نوآوری علمی و فناوری چین هنوز به سطح بالاترین سطح بین المللی نرسیده است. رئیس جمهور شی جین پینگ خاطرنشان کرد که چین با تکیه بر قدرت خود در گذشته به موفقیت های بزرگی دست یافته است. وی در هنگام بازدید از سد سه گورخ به مهندسان و تکنسین ها گفت که یک قدرت بزرگ باید بر پاهای خود بایستد. دستیابی به فناوری های کلیدی در سطح بین المللی دشوارتر شده و حمایت از تجارت و دلالتی در حال افزایش است. در انتها چین باید تنها بر قدرت خود تکیه کند، تنها وقتی فناوری های اصلی در دست خود ما باشد ، می توانیم امنیت کشور را در تجارت ، دفاع ملی و سایر زمینه ها تضمین کنیم

با توجه به تغییرات بی سابقه بین المللی ، شی جین پینگ تأکید می کند ، «توسعه شرکت ها ، ارتقا صنایع و توسعه در عرصه های فنی با کیفیت بالا در اقتصاد به دست یابی ما به نوآوری های مستقل بستگی دارد. امروز ما در طول یک قرن شاهد تغییرات بی سابقه ای هستیم. ما باید به سطح بالاتری از استقلال برسیم» .

از مزیت های سیستم استفاده کنیم.

پیشرفت علمی و فنی در سراسر جهان به ما نشان می دهد که تنها کشورهایی که توانایی بالایی در نوآوری مستقل دارند می توانند در یک رقابت سخت بین المللی زنده بمانند. در حال حاضر ، وضعیتی که چین هنوز هم برای دستیابی به فناوری های اصلی لازم برای خود به دیگران متکی است تغییر اساسی نکرده است. صنایع کشور هنوز در انتهای پائین زنجیره ارزش گذاری جهانی قرار دارند ؛ در زمینه فناوری های نظامی و امنیتی ، هنوز فاصله زیادی با کشورهای غربی وجود دارد. بنابراین ، در وهله اول ، ما باید از سیستم سوسیالیستی خود به لحاظ توانایی تمرکز تلاش بر روی موضوعات اصلی و استفاده از منابع برای توسعه فن آوری های کلیدی ، نهایت استفاده را ببریم.

ثانیاً ، ما باید ساخت یک ساختار جدید اقتصادی را تسریع کنیم. چین در حال حاضر در کنار پیگیری چرخه اقتصاد جهانی ، به پیگیری ساختاری با توجه به چرخه داخلی توجه ویژه ای می کند. این ستراتیژی بر تقاضای داخلی متمرکز است. چین کشوری بزرگ با یک میلیارد و چهارصد میلیون نفر جمعیت و مساحت ۹.۶ میلیون کیلومتر مربع است. در نتیجه واضح است که صنایع مرتبط با اقتصاد ملی و معیشت مردم نمی توانند به کمک های خارجی متکی باشند.

در طول بیش از ۷۰ سال که از تأسیس جمهوری خلق می گذرد ، مردم چین با تکیه دائمی و جدی بر استقلال و مبارزه سخت با انضباطی آهنگ به «معجزه چینی» دست یافته است، موفقیتی که توجه جهانیان را به خود جلب کرده است. در حال حاضر ، محاصره شدید کشورهای غربی علیه صنایع و فناوری پیشرفته چین ، خسارات زیادی به توسعه بیشتر این کشور وارد می کند. با این وجود ، هرچه چین، حزب کمونیست و مردم چین با خطرات و دشواری های بیشتری روبه رو شوند ، حفظ تمرکز ستراتیژیک اتکاء بر خود و استقلال از اهمیت بیشتری برخوردار می شویم. تا زمانی که روح اتکاء بر خود و وحدت ملی را ادامه دهیم ، قادر خواهیم بود بر همه مشکلات غلبه کنیم و به هدف مدرنیزاسیون سوسیالیستی تا سال ۲۰۳۵ و تبدیل شدن به یک قدرت بزرگ مدرن سوسیالیستی تا سال ۲۰۵۰ برسیم.

* - چنگ انفو استاد و رئیس اکادمی مارکسیسم اکادمی علوم اجتماعی چین در شانگهای و رئیس انجمن جهانی اقتصاد سیاسی است.

یادداشت:

** - این که خلق چین تحت رهبری داهیانه "حزب کمونیست چین" و در رأس صدر "مائو" موفق شدند با پیروی از ستراتیژی "استقلال و اتکاء به نیروی" خود جنگ آزادیبخش چین را باتکامل منطقی آن به انقلاب دموکراتیک نوین و با به پیروزی رسانیدن آن، گام فراخی در جهت ساختمان سوسیالیسم بردارند، واقعیتی است انکار ناپذیر، اما این که ستراتیژی خابانانه "تینگ سیاوپینگ" مبتنی بر "مدرنیزاسیون در چهار رشته" و در پناه آن جذب سرمایه های امپریالیستی و خلق چین را در معرض شدید ترین استثمار قرار دادن که در عمل نه چیزی از استقلال در آن باقی ماند و نه هم اتکاء به نیروی خود، باز هم تلاش برای ساختمان سوسیالیسم معرفی گردد، از آن شعبده های مبتذلی است که نه تنها نمونه های آن در تاریخ خلقها که جای خود دارد، حتا در تاریخ ملل نیز دیده نشده است، بلکه برای پذیرش آن می باید بر تمام دانش مارکسیستی خود خط بطلان نیز کشید.

اداره پورتال AA-AA